N°. 21. A°. 1835.

ZATURDAG, den 14den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

INNAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, de noodzakelijkheid, welke er bestaat om art. 26 der vigerende Zegel-Ordonnantie, luidende:

» *Verkladde of verschrevene* Zegels, » zullen tegen andere van hetzelfde » kaliber bij den Distributeur van het » Zegel kunnen worden verwisseld of » ingeruild; mits op bekomene auto- » risatie van den Contrôleur Generaal » van Finantien."

Eenigzins te wijzigen:

ZOO IS HET, dat Wij, de Koloniale Raad gehoord in deszelfs vergadering van den 3den Maart ll.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk als Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ARTIKEL 1.

Het zes en twintigste artikel der vigerende Zegel-Ordonnantie, gearresteerd bij Publicatie van den 21/23 December 1830, zal alleenlijk toepasselijk zijn op Zegels, welke *Vijf en Twintig Guldens* (*f* 25) of meer bedragen, zoodanig dat de verkladde of verschrevene Zegels van minder kaliber, niet meer ter vernieling of verwisseling zullen mogen worden aangeboden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 10den Maart 1835, het Twee en Twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, ten zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 13 Maart 1835.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekesten aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven, te weten:

FRANÇOIS LOUIS ROHLAND, voor de Slaven *Carolina*, *Lodewijk*, *George* en *François*, hem in eigendom toebehoorende.

ALEXANDER MAC DONALD, voor de Slavin *Catharina*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen, alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer; van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 11 Maart 1835.

Heden zijn in ondertrouw opgenomen:

ALEXANDER LYONS *jongman* en JUDITH COENRAAD GOMPERTS *jonge dochter*, beiden geboren en woonachtig alhier.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

Advertentiën.

Alzoo G. C. HAMPE, in kwaliteit als Gemagtigde van GERARD HENRICH HENRIETTA WILHELMINA DOROTHEA en ERNST AUGUST WISCHMEIJER, *ab intestato* Erfgenamen van wijlen hunnen Broeder CHRISTIAAN FERDINAND WISCHMEIJER, zich aan de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedel Kamer*, geadresseerd heeft en verzocht de overgave des Nalatenschap van den opgenoemden C. F. WISCHMEIJER;

Zoo wordt door den ondergeteekenden als daartoe geautoriseerd, zulks ter kennis van het algemeen gebragt; om, wanneer hiertegen wettige verhinderingen bestaan mogten, daarvan binnen *zes* weken na heden, aan de Commissie te doen blijken.

Paramaribo, den 12 *Maart* 1835.

De Scriba bij de Commissie,
H. GOLLENSTEDE.

(14315)

Ingevolge het 15de artikel der Instructie en Ordonnantie voor de *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer* geëmaneerd, worden door mij Eerste Commies, op autorisatie van de Commissie tot de Zaken van opgemelde Kamer gedagvaard; de Crediteuren van de *solvente* Boedels: ABIGAEL DE ISAK DE JACOB DE ISAK DE MEZA, ABIGAEL SALOMONS, huisvrouw van SALOMON GOMPERTS, MARTHA van BREET, JOHANNA CAROLINA BÖHM, FREDERIK AUGUST NEITSCH, CHRISTINA van N. P. LOUIS, H. F. ADAMI, MIETJE van MACHIELSE, JACOBUS WEIJNE en JUDITH PHILIP JACOBS, wed. A. M. ELIAZER, en van de *insolvente* Boedels: JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EIJCK, HENDRIK DOMPIG, JOSEPH van DUMONT, en EVERHARDUS ADRIANUS VAN BERGEN, om binnen *drie* weken na de *derde* en *laatste* Advertentie, te compareren ter voormelde Kamer, ten einde aldaar te examineren de staat en beschrijving van voormelde *solvente* Boedels en van de voorschrevene *insolvente* Boedels, de staat en beschrijving, mitsgaders rekening en verantwoording van dien, met de Boeken, Charters en Papieren tot dezelve specterende, alsmede de opgegevene pretentien der Crediteuren met derzelver Verificatoiren, en voorts binnen den tijd van *zes* weken, na de *laatste* Avertentie, op het een en ander hunne schriftelijke debatten en oppositien, met bijvoeging van nadere stukken, (is het nood,) onder ampliatie-inventaris, ter Kamer te fourneren, op poene van daarvan verstoken te zijn.

Paramaribo, den 13 *Maart* 1835.

J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

Eerste Advertentie.

(14311)

Worden bij publieke inschrijving aan [illegible] (mits goedgekeurd), te *Koop* aangeboden, van de Plantagie *La Mastrouge*:

25 vaten *SUIKER*.

Dezelve moeten (na de toewijzing) door den kooper voor eigene rekening en risico worden afgehaald.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof, tot Vrijdag den 20sten dezer, wanneer dezelve ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 12 *Maart* 1835.

J. L. VAN TOLL,
[illegible]

([illegible])

A. SALOMONS, zal op aanstaande Woensdag e. k., 's morgens ten 9 uren, ten Pakhuize van Kaut [illegible], op Vendu verkoopen: Aardewerk, kisten Rosa Medoc, Madera Wijn, Brandewijn wit en bruin Bier en diverse Andere Goederen.

(12999)

J. H. MATTHIJS, zal Dingsdag den 17den dezer e. k., door den Vendumeester A. SALOMONS doen verkoopen:

Een welopgeboeide Zee Rooms CORJAAL, te bezigtigen op het Erf aan de *Zwartenhovenburg*, Lt. D, N°. 48.

Paramaribo, den 13 *Maart* 1835.

(14270)

Scheepstijding.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, de Engelsche Schooner *Perseverance*, Kapt. I. G. de Wit, van Barbice.

Den 12den, de Zweedsche Schoener *Duke of Skane*, Kapt. T. Dinzey, van St. Eustatius; Passagiers: de Heeren E. Beaks en H. A. S. Mussindin.

Den 13den, de Nederlandsche Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapt. F. C. Nahlop, van Demerary: Passagiers: de Heeren J. J. G. Spilker, R. Humphreys en J. F. Fockink.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip *Theresia Alida*, Kapt. H. H. Kral, naar Amsterdam; lading: 195 vaten Suiker en 32 balen schoone Katoen.

Den 9den, de Nederlandsche Sloep *Ludolf en Constant*, Kapt. Robert Barbour, naar Martinique.

Den 10den, het Schip *de Eendragt* (*Eensgezindheid*); Kapt. P. F. Kuiper, naar Amsterdam; lading: 375 vaten Suiker, en 252 pond Koper.

Idem, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. Forbes, naar Demerary; in Ballast.

De Leeuw.

Een Engelschman, die zich aan de Kaap de Goede Hoop had gevestigd, geeft het volgende verhaal van een gevecht met eenen leeuw, waarvan hem ooggetuigen de bijzonderheden hadden medegedeeld. » Men vermiste een paard, dat aan een' der reisgenooten toebehoorde, en vond, na eenig zoeken, voetsporen op den grond, waaruit men opmaakte, dat het waarschijnlijk door eenen leeuw gedood was. Nadat zich de dapperste mannen der omstreek vereenigd hadden, om den roover te vervolgen, spoorden hem de Hottentotten zonder veel moeite na tot een afgezonderd plekje, omtrent op een vierde uur afstands van de plaats, waar de roof gepleegd was. Hij had zijnen buit derwaarts medegesleept, om dien rustig en ongestoord te kunnen verteren, zoo als zulks de gewoonte van dit dier is. Op het naderen der jagers trok zich de leeuw, na eenige oogenblikken aarzelens, in een klein nabij gelegen boschje terug. De jagers volgden met de noodige behoedzaamheid, namen hunne stelling op eene hoogte bij het boschje, en schooten eenige volle ladingen in hetzelve. Dit bombardement had echter geen zigtbaar gevolg; de leeuw hield zich schuil, en weigerde slag te leveren; alleen wanneer de wolfhonden op hem aangehitst werden om hem te teisteren, joeg hij dezelve met zijn vreeselijk gebrul en met eenige bloedige slagen zijner klaauwen spoedig terug. Eindelijk verloor de aanvoerder der jagtpartij, een man van onversaagden moed, zijn geduld bij al deze vruchtelooze pogingen, verliet de hoogte, waarop hij en zijne jagtgenooten stonden, naderde het boschje en wierp in hetzelve eenige groote steenen. Dit kon de leeuw niet dulden. Hij sprong woedend uit zijne schuilplaats te voorschijn, en zoude met nog eenen of twee sprongen den moedigen jager zeker nedergeveld hebben, indien gelukkig in dit hagchelijke oogenblik de aandacht van het woeste dier niet van hem ware afgetrokken geworden door een geliefkoosden hond des jagers, die stout tegen den leeuw opliep en hem aanblafte. De arme hond was in een ogenblik verscheurd; een enkele slag met den klaauw van den leeuw beloonde zijne grootmoedige trouw met den dood. Maar dit oogenblik was ook toereikende om den meester te redden; de jager had namelijk uit instinkt eenige stappen achteruit gedaan en zijne kameraden gaven nu met goed gevolg vuur van hunne hoogte. De leeuw viel dood neder, daar hem onderscheidene kogels door het lijf heen geschoten waren.»

Eene tweede ontmoeting met eenen leeuw, die door denzelfden schrijver wordt medegedeeld, en waarvan hij ooggetuige was, had bijna op dezelfde wijze plaats. Bij deze gelegenheid scheen ook de leeuw zijne schuilplaats niet te willen verlaten, tot dat hij, bijna op dezelfde wijze daartoe genoodzaakt, woedend te voorschijn sprong en een' der jagers nedervelde. Hij plaatste zijnen poot op den ongelukkigen, die zich reeds verloren waande, en zag de overigen eenige oogenblikken met eene fiere houding aan, als of hij eens nadacht of hij eenige aan stukken scheuren zoude of niet. Het groote getal der jagers (er waren zeventien) ziende, scheen hij te oordeelen, dat zij voor hem te sterk waren, hij liet zijnen buit onbezeerd liggen, zoo men namelijk uitzondert de teekens zijner klaauwen een' halven duim diep in het vleesch, en ging eerst met statigen tred, en vervolgens met rasschere schreden, de wijk nemen naar de naarbijgelegene bosschen. Hij werd nu vervolgd, op eenen zekeren afstand omringd en doodgeschoten, zonder dat de jagers zich wederom binnen het bereik zijner klaauwen waagden. Hij was, zegt ten slotte de schrijver, een groote volwassen leeuw van de geele soort; deszelfs huid werd, tot aandenken aan onze Afrikaansche reis, als een gering blijk van achting en eerbied gezonden aan Sir Walter Scott, en is, na het overlijden van den algemeen betreurden dichter te Abbotsford gevonden.

De Surinaamsche Padde, (Pipa.)

Van alle paddesoorten bestaat er misschien geene afzigtelijker, maar tevens meer zonderling dan de Surinaamsche, alsmede in al de warmere streken van Noord en Zuid-Amerika gevonden. Zij is vooral merkwaardig door de hoogst zonderlinge wijze, waarop hare jongen uitgebroeid worden. Nadat het wijfje haar zaad heeft van zich gegeven, legt het mannetje met zijne voorpooten kleine gedeelten daarvan op haren rug; vervolgens begeeft zij zich in het water, en die plaatsen, waarop het zaad gelegd is, beginnen nu spoedig te zwellen, en het ei hecht zich vast aan het vel, terwijl een dun vlies zich over hetzelve verspreidt; de plekjes, die hare jongen bevatten, erkent men aan kleine ronde bultjes. Allengskens vormt zich in den rug der moeder een klein gat voor elk der eijeren, en in deze gaten, beschermd door derzelver vliesachtige dekking, ondergaan de jongen al hunne veranderingen van gedaante, terwijl intusschen de moeder geen oogenblik het water verlaat. Om van deze gedaanteveranderingen een naauwkeurig denkbeeld te geven, zal het slechts noodig zijn diegene te beschrijven, welke de gewone padde ondergaat.

De eijeren der padde worden in groote menigte in stilstaande wateren gevonden, overdekt met eene soort van lillige zelfstandigheid, en kunnen ligtelijk onderscheiden worden van die der kikvorschen, die in lange rijen, als zoo vele parelsnoeren, met eene zwarte stip in het midden van elk gevonden worden. Deze zwarte stip op het ei van beide dieren, spreid zich allengskens uit, wordt eindelijk van de grootte eener erwt, en heeft eenen zwarten draad, als een' staart, daaraan gehecht. Het lillige bekleedsel, hetwelk het voedsel der jongen is, wordt al dunner en dunner, en barst eindelijk uit, en dan begint het jong te leven in het water, in de gedaante van een' jongen kikvorsch. Wanneer het dier het ei verlaat, heeft dat gedeelte, hetwelk den kop vormt, aan weerskanten kleine zwarte franjes, en door deze onderstelt men, dat het lucht inademt. Deze franjes verdwijnen spoedig, en dan ademt het door middel van kieuwen, even als de visschen; in deze gedaante blijft het onderscheidene weken en leeft, als de meeste visschen, van alle dierlijke zelfstandigheid, die binnen deszelfs bereik valt; spoedig is hetzelve echter bestemd om eene andere en buitengewone verandering van gedaante te ondergaan. Aan het achterste gedeelte der zwarte massa, die als de kop uitziet, komen twee pooten te voorschijn, en wanneer men zorgvuldig waarneemt, kunnen er van voren nog twee gezien worden, maar onder de huid; ook de staart wordt korter, en verdwijnt eindelijk geheel en al. De voorpooten kunnen nu vrijelijk bewogen worden; een horenachtige snavel, die tot na toe de punt van den neus bedekt had, valt af; de opening der kieuwen sluit zich, en het volmaakte dier treedt te voorschijn; het kan onder water niet langer adem halen, het is thans afkeerig van het voedsel van doode dieren, en maakt op het land jagt op insekten.

De padde is van den kikvorsch onderscheiden door haar lomper voorkomen en trage kruipende bewegingen; haar ligchaam is bedekt met kleine puisten, uit welke een kwalijkriekend vocht voortvloeit, op de huid, waarop men hetzelve laat vloeijen, blaren veroorzaakt, maar hetwelk men zonder reden als vergiftig heeft beschouwd. Het vermoedelijke nut van dit vocht is om het ligchaam des diers vochtig te houden, wanneer het aan de zonnestralen blootgesteld is welker hitte anders deszelfs huid uitdroogen en eindelijk het dier dooden zoude. Hoe walgelijk en afzigtelijk intusschen dit dier ook in onze oogen zij, eten de Negers alhier deszelfs agterpooten met graagte.

Stand der Maan.

7	Maart.	Eerste Kwartier.
14	»	Volle Maan.
21	»	Laatste Kwartier.
29	»	Nieuwe Maan.

Watergetijen.

		Hoog Water.	Laag Water.
14	Zaturdag.	's mor. 6-00	's av. 12-00
15	Zondag.	» 6-51	» 12-51
16	Maandag.	» 7-42	» 1-42
17	Dingsdag.	» 8 33	» 2-33

Ter Drukkerij van Gez. SERRES.